ผลของการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย สำหรับศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน

ปิยาภรณ์ ชนะคุ้ม[1*] ปิยลักษณ์ อัครรัตน์[2] และอดิเทพ ณ พัทลุง[3]
นักศึกษาปริญญาโท, สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร[1]
อาจารย์ประจำ, สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร[2]
อาจารย์ประจำ, สาขาวิชาพลศึกษา วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร[3]
*Corresponding author email: piyapornchanakum@gmail.com

วันที่รับบทความ (Received) 18 เมษายน 2567
วันที่ได้รับบทความฉบับแก้ไข (Revised) 23 กันยายน 2567
วันที่ตอบรับบทความ (Accepted) 4 พฤศจิกายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม 1 ห้องเรียน จาก 2 ห้องเรียน ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ระยะเวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด มีค่าความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00 และแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย มีค่าความสอดคล้องอยู่ที่ 1.00 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า เด็กปฐมวัยหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยภาพรวมก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ย 6.81 และหลังการทดลองมีค่าเฉลี่ย 12.50 จากผลการวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดสามารถพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยได้ ทั้งในภาพรวมและรายด้าน

คำสำคัญ: กล้ามเนื้อมัดใหญ่ เกมเบ็ดเตล็ด เด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน

RESULTS OF MINOR GAMES ACTIVITIES AFFECTING IN PRESCHOOL CHILDREN GROSS MOTOR ABILITIES AT CHILD CARE CENTER

Piyaporn Chanakum[1*] Piyalak Akraratana[2] Adithep Na Pattalung[3]

[1]Student, Early Childhood Education Master of Education Phranakorn Rajabhat University

[2] Lecture, Early Childhood Education Master of Education Phranakorn Rajabhat University

[3]Leuture, Physical Education Master of Education Phranakorn Rajabhat University

Abstract

This research aimed to compare the gross motor abilities of preschool children before and after participating in Minor Game Activities. The population comprised 32 preschool children, both boys and girls, aged 3 to 4 years, from two classrooms. These children were enrolled in the first semester of preschool year 1 during the academic year 2024 at the mentioned school. The sample group consisted of 16 students obtained through cluster random sampling from one of the similar classrooms. The experimental period lasted 8 weeks, with sessions conducted three days a week. The research tools of minor game activities with a content validity index of 1.00. The practical test instrument measured gross motor abilities with a content validity index of 1.00. Statistical analysis utilized mean and standard deviation The research findings revealed that preschool children, after participating in Minor Game Activities, demonstrated an increase in gross motor abilities at the statistical significance level of .05. The overall mean before the experiment was 6.81, and after the experiment, increasing to 12.50.

Keywords: Gross Motor, Minor Games Activities, Preschool Children, Child Care Center

ความสำคัญและที่มาของงานวิจัย

การศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาตั้งแต่เด็กแรกเกิด - 6 ปีบริบูรณ์อย่างเป็นองค์รวมบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดู และการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาเพื่อให้เด็กทุกคนมีพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมกับวัย ความสามารถ และความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการเตรียมความพร้อมที่จะเรียนรู้และสร้างรากฐานชีวิตให้พัฒนาเด็กปฐมวัยไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ถือว่าเป็นช่วงโอกาสทองของการเรียนรู้ ในวัยนี้ร่างกายของเด็กเติบโตอย่างรวดเร็ว ถ้าเด็กได้รับการพัฒนาและได้รับการ กระตุ้นด้วยวิธีถูกต้อง ในหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 สำหรับเด็กอายุ 3 – 4 ปี ในมาตรฐานและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่จะเน้นพัฒนาและให้ความสำคัญกับกล้ามเนื้อใหญ่และกล้ามเนื้อเล็กแข็งแรง ใช้ได้อย่างคล่องแคล่วและประสานสัมพันธ์กันที่ได้กำหนดไว้ในมาตรฐานที่ 2 ตัวบ่งชี้ที่ 2.1 คือ เคลื่อนไหวร่างกายอย่างคล่องแคล่วประสานสัมพันธ์และทรงตัวได้ ตามสภาพที่พึงประสงค์ ประกอบด้วยเด็กสามารถเดินตามแนวที่กำหนดได้ กระโดดสองขาขึ้นลงอยู่กับที่ได้ วิ่งแล้วหยุดได้ รับลูกบอลโดยใช้มือและลำตัวช่วย (กระทรวงศึกษาธิการ, 2560: 28) เด็กวัยนี้มีโอกาสเรียนรู้จากการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้า ได้สำรวจ เล่นทดลอง ค้นพบด้วยตนเองได้ มีโอกาสคิดแก้ปัญหา เลือกตัดสินใจใช้ภาษาสื่อความหมาย คิดริเริ่มสร้างสรรค์ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข ทั้งนี้การวางรากฐานของพัฒนาการทุกด้าน ควรเริ่มตั้งแต่ระ ดับปฐมวัย เพราะการปูพื้นฐานให้เด็กมีความพร้อมนั้นขึ้นอยู่กับการฝึกอบรมเลี้ยงดูตั้งแต่เยาว์วัย การจัดการศึกษาและการพัฒนาเด็กปฐมวัยจึงควรมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เด็กระดับปฐมวัยทุกคนเจริญเติบโตและเรียนรู้อย่างมีความสุข เปิดโอกาสให้เด็กได้สัมผัสและคุ้นเคยกับสิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง โดยเด็กวัยนี้มีพัฒนาการการเรียนรู้ที่เริ่มจากการรับรู้การเข้าใจเฉพาะสิ่งที่เห็นและจับต้องได้ (โรงเรียนอนุบาลลูกรัก, 2550, น. 1) ดังนั้นการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปฐมวัยหากได้รับการส่งเสริมและช่วยเหลืออย่างถูกวิธีและเป็นไปตามขั้นตอนของพัฒนาการ เด็กจะมีคุณภาพและประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับชีวิตตั้งแต่แรกเกิดที่เด็กได้เรียนรู้และได้รับการอบรมเลี้ยงดูมาตั้งแต่เริ่มต้นของชีวิต

พัฒนาการด้านร่างกายเป็นพัฒนาการที่สำคัญด้านหนึ่งของเด็กปฐมวัย เพราะพัฒนาการด้านร่างกายเป็นพัฒนาการที่สร้างเสริมความมั่นใจให้กับเด็ก เด็กที่มีวุฒิภาวะตามวัยที่สมบูรณ์ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่เด็กมีรูปร่าง มีร่างกายที่สมบูรณ์และมีสมรรถนะทางกายที่ทัดเทียมกับผู้อื่น การที่เด็กได้รับกิจกรรมที่พัฒนาทางร่างกายอย่างถูกต้อง นอกจากสร้างเสริมร่างกายให้แข็งแรงแล้ว ยังช่วยให้เด็กเคลื่อนไหวและใช้ลักษณะท่าทางที่ถูกต้องเมื่อเติบโตขึ้น (กุลยา ตันติผลาชีวะ, 2551, น. 100) พัฒนาการด้านร่างกายของเด็กปฐมวัย เป็นพัฒนาการที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นของร่างกาย ในด้านโครงสร้างของร่างกาย ด้านความสามารถในการเคลื่อนไหว และด้านการมีสุขภาพอนามัยที่ดี รวมถึงการใช้สัมผัสรับรู้ การใช้ตาและมือประสานกันในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เด็กอายุ 3-5 ปี มีการเจริญเติบโตรวดเร็วโดยเฉพาะในเรื่องน้ำหนักและส่วนสูง กล้ามเนื้อมัดใหญ่จะมีความก้าวหน้ามากกว่ากล้ามเนื้อมัดเล็ก สามารถบังคับการเคลื่อนไหวของร่างกายได้ดี มีความคล่องแคล่วว่องไวในการเดิน สามารถวิ่งกระโดด ควบคุมและบังคับการทรงตัวได้ดี เด็กจึงชอบเคลื่อนไหวไม่หยุดนิ่ง พร้อมที่จะออกกำลังและเคลื่อนไหวในลักษณะต่าง ๆ (โรงเรียนวัดวชิราลงกรณวราราม, 2560, น. 7)

จากผลการคัดกรองพัฒนาการของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนร่วมใจ-พัฒนา โดยใช้คู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (Developmental Surveillance and Promotion Manual-DSPM) พบว่าเด็กมีพัฒนาการด้านการเคลื่อนไหว (Gross Motor) มีความล่าช้า (รายงานผลการคัดกรองพัฒนาการของเด็กปฐมวัย, 6 - 7 มีนาคม 2567) เนื่องจากเด็กมีปัญหาในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ไม่

เป็นไปตามวัย จากการสังเกตพฤติกรรมของเด็กปฐมวัย ห้องอนุบาล 1/1 พบว่า เด็กบางส่วนยังขาดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ในขณะทำงานหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ หรือการช่วยเหลือตัวเองในชีวิตประจำวัน เช่น การเดิน การวิ่ง และการทรงตัว เป็นต้น ผู้วิจัยจึงอยากจะส่งเสริมพัฒนาการของเด็กโดยการพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ เพื่อให้เด็กสามารถใช้ชีวิตประจำวันหรือทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยมีพัฒนาการที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ จากสิ่งที่กล่าวมานั้นจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะต้องส่งเสริมและพัฒนาไปพร้อม ๆ กัน

ในการพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่มีหลายวิธี การจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย อีกทั้งสามารถผ่อนคลายความเครียดได้อีกด้วย การจัดการเรียนรู้โดยการนำเกมมาเล่นจะทำให้เด็กเรียนรู้อย่างมีความสุข สนุกสนาน และได้ฝึกการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ สร้างความมั่นใจและความจำได้ง่าย การจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด เป็นกิจกรรมที่ใช้เกมง่าย ๆ ในการเคลื่อนไหวและหาอุปกรณ์การเล่นไม่ยาก

จากเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่มีความสำคัญต่อเด็ก เป็นอวัยวะที่สำคัญ การเคลื่อนไหวและการทรงตัว จะทำให้เด็กสามารถทำกิจวัตรประจำวันได้คล่องแคล่วว่องไวและพัฒนาการรับรู้ได้ ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ผลที่ได้จากการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อครู ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยและผู้บริหาร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ อันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการที่จะพัฒนาให้เด็กปฐมวัยมีความพร้อมในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ได้ดียิ่งขึ้นในระดับชั้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด

สมมุติฐานของงานวิจัย

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย อายุ 3 - 4 ปี หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัย ที่มีอายุระหว่าง 3 – 4 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนร่วมใจพัฒนา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 32 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัย ที่มีอายุระหว่าง 3 - 4 ปี ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนร่วมใจพัฒนา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 32 คน เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 16 คน จาก 2 ห้องเรียนและทุกห้องเรียนมีลักษณะคล้ายคลึงกัน

1.3 ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยทำการทดลองในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ทำการทดลองเป็น ระยะเวลา 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 40 นาที ในช่วงกิจกรรมกลางแจ้ง

2. เครื่องมือวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพ

1. แผนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด

2. แบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 (3-4 ปี) ของกระทรวงศึกษาธิการ และคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 โดยศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการทั้ง 4 ด้านของเด็กปฐมวัย แนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด

2. สร้างแผนกำหนดเนื้อหาในการจัดกิจกรรมจำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 40 นาที โดยกำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด

3. นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด และกำหนดเกม เนื้อหาสาระที่นำมาใช้ในการทดลองเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา โดยมีขั้นตอนการดำเนินการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด มีลำดับขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม เป็นการเตรียมความพร้อมด้านร่างกายของเด็ก โดยให้เด็กอบอุ่นร่างกายเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตเกมเบ็ดเตล็ด ครูแนะนำอุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด กฎ กติกา และวิธีการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดให้เด็กเข้าใจ และสาธิตการเล่นเกมให้เด็กดู

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติเกมเบ็ดเตล็ด เป็นขั้นที่เด็กได้ฝึกหัดเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ถ้าต้องแบ่งกลุ่ม ให้แบ่งกลุ่มละเท่า ๆ กัน โดยให้ตัวแทนออกมาเล่นให้เพื่อนดูและให้เด็กได้ทดลองเล่น โดยครูคอยให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่เด็กได้เล่นเกมเบ็ดเตล็ดเอง ครูได้พิจารณาถึงความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ว่าเด็กได้เกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใดในการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ขณะเล่นเกมครูจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและประเมินผล เด็กและครูร่วมกันสรุปกระบวนการและผลในการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด หรือทบทวนการเล่นว่าเด็กได้ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ส่วนใดบ้างในการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด บอกวิธีการเล่นเกมและปฏิบัติตามกฎกติกาได้ถูกต้อง

4. ตรวจสอบคุณภาพโดยเสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบค่า IOC ของแผนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด

5. ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมโดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยนำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดที่สร้างเสร็จแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบ วิเคราะห์ความสอดคล้องของจุดประสงค์กับเนื้อหาในแผนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC)

6. นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดไปทดลองใช้ (Try-Out) กับเด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาชั้นอนุบาลปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 16 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

7. นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด มาปรับปรุงแก้ไขให้เป็นฉบับสมบูรณ์

8. นำแผนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ที่สมบูรณ์ไปทดลองกับเด็กปฐมวัยที่กำลังศึกษาชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 16 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

การสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย จากคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 เอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) และงานวิจัยของกันยาวีร์ แก้วนิคม (2566)

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ตำรา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย จากคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารคู่มือเฝ้าระวังและส่งเสริมพัฒนาการเด็กปฐมวัย (DSPM) และงานวิจัยของกันยาวีร์ แก้วนิคม (2566) เพื่อสร้างแนวทางในการสร้างแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย ซึ่งแบ่งเป็น 5 ด้าน ด้านละ 3 ข้อ รวมทั้งสิ้น 15 ข้อ ประกอบด้วย

2.1 การเดิน จำนวน 3 ข้อ

2.2 การวิ่ง จำนวน 3 ข้อ

2.3 การกระโดด จำนวน 3 ข้อ

2.4 การทรงตัว จำนวน 3 ข้อ

2.5 การรับลูกบอล จำนวน 3 ข้อ

โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

0 คะแนน หมายถึง เด็กปฏิบัติไม่ได้

1 คะแนน หมายถึง เด็กปฏิบัติได้

3. นำแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย ให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาลงความเห็นและให้คะแนน แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย

4. ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กและกล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยที่แก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try - Out) กับเด็กปฐมวัยที่อยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1/2 ภาคเรียนที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแบบทดสอบ วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (r) ของแบบทดสอบ

6. นำแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ เพื่อใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

7. นำแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยฉบับสมบูรณ์นำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับเด็กปฐมวัยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1/1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 16 คน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โดยกลุ่มทดลองจะได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ซึ่งจะทำในช่วงเวลาของกิจกรรมกลางแจ้ง ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ได้แก่ วันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ใช้เวลาวันละ 40 นาที ระหว่างเวลา 10.10 – 10.50 น. มีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ทดสอบก่อนการทดลอง (Pre - test) ด้วยแบบทดสอบภาคปฏิบัติวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกับเด็กกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเป็นข้อมูลก่อนการทดลอง เป็นเวลา 1 สัปดาห์

2. ดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้การจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งทำการทดลองในกิจกรรมกลางแจ้ง ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน

3. เมื่อดำเนินการทดลองครบ 8 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่หลังการจัดกิจกรรม (Post - test) กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองโดยใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติชุดเดิม ใช้เวลาในการทดสอบ 1 สัปดาห์

4. เมื่อสิ้นสุดการทดลอง ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) หาคุณภาพของเครื่องมือได้แก่ค่าความสอดคล้อง (IOC) ค่าความเชื่อมั่นใช้สูตรสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และทดสอบสมมติฐานคือ ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (One-way Repeated Measures ANOVA)

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดโดยภาพรวม

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดโดยภาพรวม

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย	n	$\overline{X}$	S.D.	D	t-test	df	Sig.
ก่อนการทดลอง	16	6.81	6.93	5.69	22.15	14	.000*
หลังการทดลอง	16	12.50	2.39				

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางจะเห็นได้ว่า การนำเสนอผลการวิจัย แสดงว่า เด็กปฐมวัยมีค่าเฉลี่ยความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลอง โดยก่อนการทดลองมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\overline{X}$ = 6.81) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 6.93) และหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\overline{X}$ = 12.50) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D. = 2.39) และมีค่าเฉลี่ยของผลต่างเท่ากับ (D = 5.69)

จากผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยโดยภาพรวม แสดงว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด มีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ทั้งนี้เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจน ผู้วิจัยจึงนำผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยโดยภาพรวม มานำเสนอเป็นแผนภูมิแท่ง ดังแสดงในภาพที่ 4.1 ค่าคะแนนเฉลี่ยการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดโดยภาพรวม

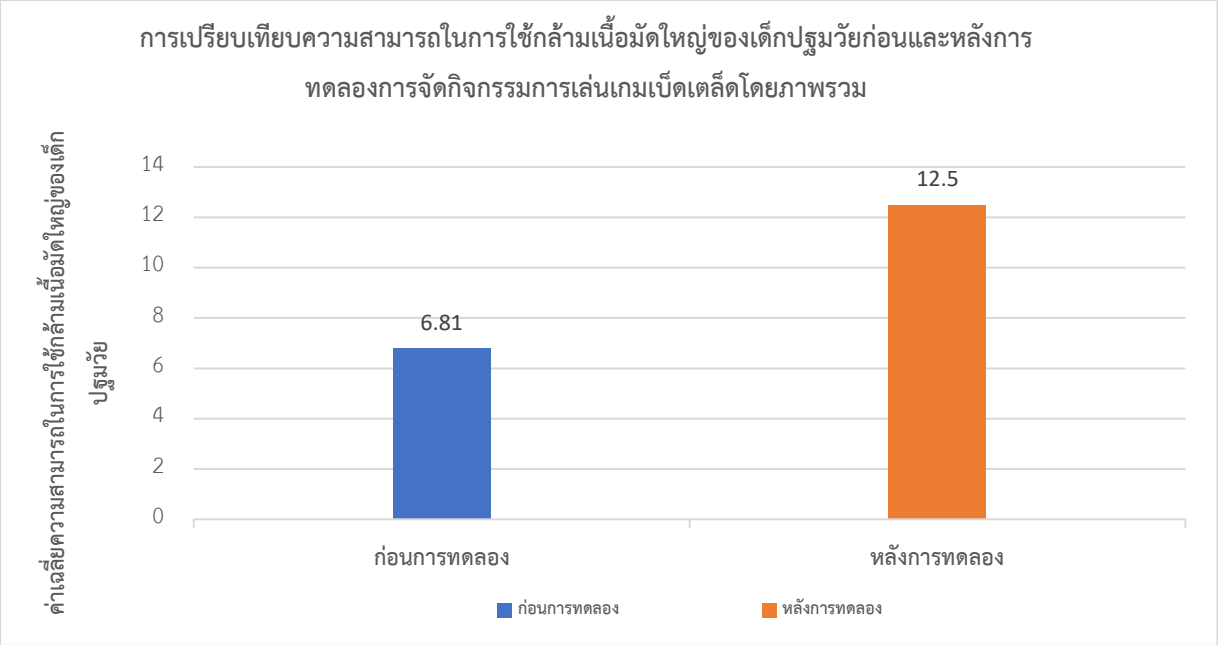

ภาพที่ 1 ค่าคะแนนเฉลี่ยการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดโดยภาพรวม

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของ เด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนร่วมใจพัฒนา เขตประเวศ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดทั้งภาพรวม และรายด้าน โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ทั้งนี้ เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดมีขั้นการจัดกิจกรรมทั้งหมด 5 ขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม เป็นการเตรียมความพร้อมด้านร่างกายของเด็ก โดยให้เด็กอบอุ่นร่างกายเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย

ขั้นที่ 2 ขั้นสาธิตเกมเบ็ดเตล็ด ครูแนะนำอุปกรณ์ที่ใช้ในการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด กฎ กติกา และวิธีการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดให้เด็กเข้าใจ และสาธิตการเล่นเกมให้เด็กดู

ขั้นที่ 3 ขั้นฝึกปฏิบัติเกมเบ็ดเตล็ด เป็นขั้นที่เด็กได้ฝึกหัดเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ถ้าต้องแบ่งกลุ่ม ให้แบ่งกลุ่มละเท่า ๆ กัน โดยให้ตัวแทนออกมาเล่นให้เพื่อนดูและให้เด็กได้ทดลองเล่น โดยครูคอยให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปใช้ เป็นขั้นที่เด็กได้เล่นเกมเบ็ดเตล็ดเอง ครูได้พิจารณาถึงความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ว่าเด็กได้เกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใดในการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ขณะเล่นเกมครูจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด

ขั้นที่ 5 ขั้นสรุปและประเมินผล เด็กและครูร่วมกันสรุปกระบวนการและผลในการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด หรือทบทวนการเล่นว่าเด็กได้ใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ส่วนใดบ้างในการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด บอกวิธีการเล่นเกมและปฏิบัติตามกฎกติกาได้ถูกต้อง

จากการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ครูพบว่าการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด สามารถพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ โดยครูใช้เกมเบ็ดเตล็ดในการจัดกิจกรรมให้เด็กได้เล่น เป็นเกมง่าย ๆ สนุกสนาน พภัสรัชต์ ดียิ่ง (2561, น. 22) การเล่นเกมเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการด้านภาษา ผ่อนคลายความเครียดและมีความสำคัญต่อพัฒนาการด้านร่างกาย อารมณ์ - จิตใจ สังคมและสติปัญญา ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยการนำเกมมาเล่นจะทำให้เด็กเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข สนุกสนาน ฝึกการใช้ภาษาสร้างความมั่นใจและสร้างความจำในบทเรียนได้ง่าย การเล่นเกมยังทำให้ผู้เล่นเกิดความกระตือรือร้น เกิดการค้นพบเหตุผล ช่วยให้เด็กเกิดกา ร เรียนรู้ อุรพี แซมหิรัญ (2561, น. 28) การเล่นเกมเป็นกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา โดยที่เด็กได้เล่นอย่างเพลิดเพลินและเรียนรู้ทั้ง ทางด้านการปรับตัว การยอมรับกฎกติกา การยอมรับเพื่อน และเป็นกิจกรรมที่ได้มีปฏิสัมพันธ์กับ สิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง ปานเลขา นิ่มมา (2562, น. 8) การใช้เกมในการพัฒนาทักษะ ช่วยให้บรรยากาศในการเรียนผ่อนคลาย ไม่เครียด อีกทั้งได้ความรู้ที่หลากหลายไปในตัว ซึ่งที่สำคัญต้องรู้จักใช้ให้เหมาะสมกับเวลา โอกาส และสถานที่ รวมถึงความสามารถของนักเรียน เกมยังสามารถใช้ในการประกอบการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ กีเซลล์ (Gesell) และคอร์บิน (Corbyn) ได้ศึกษาลักษณะของการพัฒนาการเคลื่อนไหวของเด็กอายุ 3 - 6 ปี และพบความแตกต่างของทักษะการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่และกล้ามเนื้อมัดเล็กตามวัยของเด็กโดยสามารถสังเกตการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของการเคลื่อนที่ ที่มีประสิทธิภาพและซับซ้อนมากขึ้นสำหรับการใช้มือและนิ้วมือในการหยิบจับสิ่งต่าง ๆ เช่น การจับแท่งสี การติดกระดุม การร้อยลูกปัด เป็นต้น เด็กจำเป็นต้องอาศัยการฝึกหัดและการเตรียมความพร้อมที่เหมาะสม (จิตตินันท์ เดชะคุปต์, 2556, น. 5 - 27) เมื่อพิจารณาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัย อายุ 3 - 4 ปี ที่แยกออกเป็นรายด้านแล้วพบว่ามีการพัฒนาสูงขึ้นเป็นไปตามทฤษฎีของกีเซล (Gesell, 1940) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมด้านการเคลื่อนไหว (Motor Behavior) เป็นความสามารถของร่างกายที่ครอบคลุมอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย พฤติกรรมด้านการปรับตัว (Adaptive behavior) เป็นความสามารถในการประสานงานระหว่างระบบการเคลื่อนไหวกับระบบความรู้สึก การควบคุมปฏิบัติการของกล้ามเนื้อของคนเรามีพัฒนาการเริ่มจากศีรษะจรดเท้า ฟรอเบล (Froebel, Friedrich, 1997) เชื่อว่าควรจะให้การศึกษาชั้นอนุบาลแก่เด็กเล็ก อายุ 3 - 5 ขวบ โดยให้เด็กเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง และเชื่อว่าการเล่นเป็นการเรียนรู้ที่สำคัญของเด็ก เพียเจท์ (Piaget, 1952) เป็นความรู้เกิดจากการที่บุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม ทำให้เกิดกระบวนการทางสติปัญญา แบนดูรา (Bandura, 1963) เชื่อว่าการเรียนรู้ของมนุษย์ส่วนมากเป็นการเรียนรู้โดยการสังเกต (Observational Learning) หรือการเลียนแบบจากตัวแบบ (Modeling) สำหรับตัวแบบไม่จำเป็นต้องเป็น ตัวแบบที่มีชีวิตเท่านั้น แต่อาจจะ เป็นตัวแบบ สัญลักษณ์ เช่น ตัวแบบที่เห็นในโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เกมส์คอมพิวเตอร์ หรืออาจจะเป็น รูปภาพ การ์ตูน หนังสือ นอกจากนี้ คำบอกเล่า ด้วยคำพูดหรือตัวแบบที่เป็นสัญลักษณ์ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยแยกเป็นรายด้าน พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการ

ทดลอง โดยมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่สูงขึ้นทุกด้าน ดังนี้ 1) ด้านการเดิน เด็กมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ ในการเดินต่อส้นเท้า 3 ก้าว โดยไม่เสียการทรงตัว เดินถือลูกบอลได้ไกล 3 เมตร โดยลูกบอลไม่หล่น และสามารถเดินลากสิ่งของได้ไกล 3 เมตร ดังนั้นจึงส่งผลทำให้เด็กมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการเดินสูงขึ้น 2) ด้านการวิ่ง เด็กมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ในการวิ่งแล้วสามารถหยุดได้เมื่อสั่งให้หยุด สามารถวิ่งอ้อมกรวยไป-กลับได้ โดยไม่หยุดก่อนถึงจุดเริ่มต้น และวิ่งหยิบลูกบอลใส่ตะกร้าได้ ดังนั้นจึงส่งผลทำให้เด็กมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการวิ่งสูงขึ้น 3) ด้านการกระโดด เด็กมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ในการกระโดดสองเท้าไปข้างหน้าต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ครั้งได้ กระโดดขาเดียวได้ไปข้างหน้าต่อเนื่องได้อย่างน้อย 2 ครั้ง และกระโดดข้ามเชือกบนพื้นไปข้างหน้าได้อย่างน้อย 3 ครั้ง ดังนั้นจึงส่งผลทำให้เด็กมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการกระโดดสูงขึ้น 4) ด้านการทรงตัว เด็กมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ในการนั่งยอง ๆ 5 วินาที อย่างน้อย 1 ใน 3 ครั้ง ได้โดยไม่ยึดเกาะ ยืนขาเดียว 5 วินาที อย่างน้อย 1 ใน 3 ครั้ง ได้โดยไม่ยึดเกาะ และนั่งยอง ๆ เดินไปข้างหน้าได้ 3 ก้าว อย่างน้อย 1 ใน 3 ครั้ง ดังนั้นจึงส่งผลทำให้เด็กมีคะแนนเฉลี่ย ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการทรงตัวสูงขึ้น 5) ด้านการรับลูกบอล เด็กมีความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ในการรับลูกบอลและส่งต่อให้เพื่อนโดยไม่หล่น อย่างน้อย 1 ใน 3 ครั้ง สามารถยื่นแขนมารับและถือลูกบอลไว้ได้ 1 ใน 3 ครั้ง และเด็กสามารถยื่นมือมารับลูกบอลได้โดยใช้ลำตัวช่วย 1 ใน 3 ครั้งดังนั้นจึงส่งผลทำให้เด็กมีคะแนนเฉลี่ย ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ด้านการรับลูกบอลสูงขึ้น

จากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด สามารถพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยได้ทั้งภาพรวมและรายด้าน คือการเดิน การวิ่ง การกระโดด การทรงตัว การรับลูกบอล ซึ่งหลังจากการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด เด็กปฐมวัยสามารถพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่สูงขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ เนื่องจากเด็กได้เรียนรู้และฝึกปฏิบัติผ่านประสบการณ์การจริง เด็กได้จับและสัมผัสวัสดุอุปกรณ์ด้วยตนเอง จึงทำให้เด็กสามารถฝึกฝนได้อย่างแท้จริง ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ในการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ครูควรศึกษาแผนการจัดประสบการณ์โดยการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดให้เข้าใจก่อนนำไปใช้ เพื่อนำความรู้ไปประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนได้ตรงตามวัตถุประสงค์

2. ครูควรศึกษาคู่มือการใช้แผนการจัดประสบการณ์โดยการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดตลอดจนจัดเตรียมสื่อการสอน เช่น เกมใน YouTube ให้พร้อมในการทำกิจกรรมเพื่อให้เด็กได้ทำกิจกรรมครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในแผน

3. การจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ในขณะที่ทำกิจกรรมและสรุปหลังจากทำกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด ครูต้องกระตุ้นให้เด็กแสดงท่าทางออกมา

4. ในระหว่างทำกิจกรรมต้องมีความยืดหยุ่นเรื่องเวลา อาจปรับเปลี่ยนเวลาบ้างในบางวันตามความเหมาะสมและต้องยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ด สามารถนำไปพัฒนาร่างกายด้านอื่น ๆ ได้
2. ควรมีการศึกษาความสามารถในการการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับ การจัดกิจกรรมที่มีรูปแบบหลากหลายยิ่งขึ้น รวมถึงพัฒนาการด้านอื่น ๆ ของเด็กปฐมวัยให้ครบทั้ง 4 ด้าน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560 ก). *คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 สำหรับเด็กอายุ3 - 6 ปี.* กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

กรมพละศึกษา. (2561). *กิจกรรมนันทนาการเพื่อพัฒนาเด็กปฐมวัย.* กรุงเทพฯ: เอส.ออฟ เซ็ทกราฟิคดีไซน์.

กัญญาวีร์ ใครวงษ์. (2562). *ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การประดิษฐ์เศษวัสดุของเด็กปฐมวัยชั้นปีที่ 2/3 โรงเรียนบ้านห้วยกะปิ.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา)

กันยาวีร์ แก้วนิคม. (2566). *การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบการใช้นิ้วมือ โรงเรียนวัดเกิดการอุดม จังหวัดปทุมธานี.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร)

แก้วตา แซ่ล่าย และสุพันธ์วดี ไวยรูป. (2562). การพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ของนักเรียนชั้นอนุบาล 3/4 โรงเรียนวัดอมรินทราราม โดยใช้กิจกรรมตารางพาเพลิน. *วารสารวิชาการครุศาสตร์สวนสุนันทา, 3*(1), 21–29. สืบค้น จาก https://so04.tci-thaijo.org/index.php/ssru-edu/article/view/256152

คณิศร จันทร์พาณิชย์, สุพัฒนา ศักดิษฐานนท์, พูลสุข ศิริพูล และจินตนา ตั้งวรพงศ์ชัย. (2564). พัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมัดใหญ่ในเด็กอายุ 24 – 36 เดือน: การศึกษาเบื้องต้น. หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเด็ก คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

จรินทร์ ภู่ระหงษ์ และจรรยา ชื่นเกษม. (2563). กิจกรรมเคลื่อนไหวเพื่อส่งเสริมทักษะกล้ามเนื้อมัดใหญ่สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการเห็นระดับปฐมวัย. *วารสารวิจัยและพัฒนาการศึกษาพิเศษ, 9*(1), 11-24.

ชุลีพร นาหัวนิล, นนทชนนปภพ ปาลินทร, อภิรดี ไชยกาล และ ชลิลลา บุษบงก์. (2563). การใช้กิจกรรมการละเล่นของเด็กไทยเพื่อส่งเสริมพัฒนาการกล้ามเนื้อใหญ่ สำหรับเด็กปฐมวัย. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์, 5*(1), 279-390.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2560). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.

นภาวัลย์ ชิ่วนัส, ทรงศรี ตุ่นทอง และทิพวัลย์ คำคง. (2562). การพัฒนาแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลแบบมีส่วนร่วมสำหรับเด็กพิเศษในภาวการณ์ระบาดไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 2019. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์, 1*(2), 66–75. สืบค้นจาก https://so07.tci-thaijo.org/index.php/VRUJ/article/view/2768

นเรศ แสนสอาด, ระวิวรรณ วรรณวิไชย และวรพล อร่ามรัศมีกุล. (2566). *การประยุกต์ใช้ท่าเชิ้งกระติบข้าวเพื่อการบริหารกล้ามเนื้อมัดเล็กและกล้ามเนื้อมัดใหญ่สำหรับเด็กปฐมวัย.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ).

พภัสรัชต์ ดียิ่ง. (2561). *การศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่นเกมเบ็ดเตล็ดที่มีต่อความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียนชุมชนพระยาสุเรนทร์ กรุงเทพมหานคร.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร)

ภัทราภรณ์ ยอดบุญยืน. (2559). *รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาเพลงเด็กประกอบการเล่นนิ้วมือเพื่อส่งเสริมพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย.* กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.

ภัทรีพันธุ์ ทิพย์บุญศรี. (2560). *การพัฒนากล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมงานประดิษฐ์.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์)

มงคล แฝงสาเคน. (2548). *เกมเบ็ดเตล็ด.* กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พริ้นติ้ง เฮ้าส์.

รักลูก. (2560). *กิจกรรมสำหรับเด็ก การเล่นของลูกอนุบาลวัย 3 - 6 ปี.* [ออนไลน์]. สืบค้นจาก จาก http://www.rakluke.com/article/6/28/1779/

วิชิตา เกศะรักษ์. (2562). ผลการใช้ชุดกิจกรรม การรับความรู้สึกทรงตัว และการเคลื่อนไหวเพื่อพัฒนาการใช้กล้ามเนื้อมัดใหญ่ในบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเห็น ระดับปฐมวัย. *วารสาร Sikkhana, 6*(7), 91–108.

วัชรีย์ ร่วมคิด, ปวีณา เที่ยงพรม และธนาพูน วงค์ษา. (2566). ผลของการใช้กิจกรรมเกมการเล่นกลางแจ้งที่มีต่อพฤติกรรม ทางสังคมของเด็กปฐมวัย. *วารสารมณีเชษฐาราม วัดจอมมณี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 4*(6), 129-142.

ศิรินทร ทาสีทอง. (2560). *การศึกษาความสามารถใช้กล้ามเนื้อใหญ่ของเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจากการใช้โปรแกรมการฝึกกิจกรรมโยคะเพื่อเด็กพิเศษ.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม)

ศุภกร บัวหยู่, พิมพา ม่วงศิริธรรม และอนันต์ มาลารัตน์. (2562). การพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาเพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดใหญ่ สำหรับเด็กปฐมวัย. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 30*(1), 86–96.

อุรพี แซมหิรัญ. (2561). *การพัฒนาพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับ การจัดกิจกรรมกลางแจ้งโดยการเล่นเกม ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กเทศบาลเมืองบ้านบึง (เชิดน้อย) จังหวัดชลบุรี.* (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร)

Bandura, A., & Walters, R. H. (1963). *Social learning and personality development*. Holt, Rinehart & Winston.

Gesell, A. (1940). *The first five years of life: A guide to the study of the preschool child*. Harper & Brothers.